

[Handelsministeren]

lingshaverne og deres partnere sig forpligtelser vedrørende tilvejebringelse af beslutningsgrundlag om naturgasproduktion og gav staten, dvs. Danskolie & Naturgas A/S, førsteforhandlings- og forkøbsrettighederne vedrørende naturgassen og fortrinsstilling med henblik på en mulig kommende ilandføring gennem rørledning af olie til Danmark.

Med hensyn til naturgasforhandlingerne med Danskolie & Naturgas A/S tilkendegav bevillingshaverne og deres partnere, at de ønsker, at sådanne forhandlinger fører til et positivt resultat.

Regeringen vedstår den givne bevilling og den hertil knyttede aftale og forventer, at bevillingshaverne og deres partnere gør det samme. Regeringen ønsker ikke, at der skal opstå tvivl om overholdelsen af indgåede aftaler, og finder det derfor ikke muligt at gå ind i en diskussion vedrørende ekspropriation af de rettigheder, der er givet A. P. Møller-selskaberne.

Wilhelm (VS):

Det er mig lidt vanskeligt at takke ministeren for denne besvarelse, og jeg synes, det er højst beklageligt, at et spørgsmål, der diskuteres efterhånden så bredt – det er jeg glad for at det gør – i offentligheden, modtager en sådan kold skulder fra regeringens talsmand.

Jeg forstår godt de hensyn, der kunne være til ikke at røbe regeringens utilfredshed – for jeg håber da ikke, at regeringen er mere tåbelig, end at den er utilfreds med den aftale – på dette tidspunkt lige før forhandlingerne, men jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at handelsministeren skulle være afskåret fra sobert at redegøre for fordele og eventuelle ulemper, hvis der måtte være sådanne, ved en ekspropriation. Det har ministeren ikke villet, og det kan jeg godt sige at jeg er utilfreds med, for at sige det mildt, men jeg synes, at vi skal have diskuteret disse ting alligevel.

Der var en hel del spørgsmål, jeg nævnte til sidst, som man udmærket kunne have redegjort for her. Der er spørgsmålet om, hvorvidt man egentlig har sikret danske forsyningsmæssige interesser ved den aftale. Hvor er det, det kan glippe? Hvor er det, sikkerheden ville være større, hvis der var tale om ekspropriation?

Der er disse modstridende interesser med hensyn til ressourcebeskyttelsen. I hvilket omfang er staten gennem sine indvindingstilladelser i stand til at styre indvindingen og udnyttelsen i netop det tempo, som ville passe en danske energiforsyning? Det har der jo været strid om her i vinterens løb. Jeg mener, at handelsministeren ved den lejlighed i et svar til energipolitisk udvalg faktisk med en fortolkning gik et lille stykke videre, end der direkte kan læses ud af aftalerne. Det synes jeg var et godt og et fornuftigt skridt, og jeg mener, det viser, at i hvert fald handelsministeren er klar over, at der er sådanne problemer med interesse modsætninger, hvor staten er nødt til at prøve at udnytte de aftaler til det yderste. Men hvor langt er det egentlig holdbart at kræve med de aftaler, der findes, at staten dikterer indvindingstempoet?

Der ligger også noget om ressourcebeskyttelsen. Det er en kendt sag – og det var jo et af stridspunkterne i forbindelse med Ruthudvindingen – at hvis man med de lave renteutgifter og de korttidsplatformsinvesteringer driver rovdrift på et fund og fuldstændig forsøger at tømme det på en 3-4 år, så er udnyttelsesgraden i de strukturer, der her er tale om, helt nede på en 14-15 pct. af den olie, der måtte være i feltet, mens udnyttelsesgraden, hvis man går lidt langsommere til værks, er oppe omkring 19-20 pct., altså meget vel en 50 pct. højere. Der er også interesse modsætninger. Alle disse ting blev nævnt i mine spørgsmål til ministeren, men heller ikke dem har han ønsket at kommentere.

Ministeren gav kort, hvad vi allesammen kender, en oversigt over DUCs struktur og bevillingshavernes struktur, og den var endda endnu mere kort end det, vi ved der ligger i det, så den vil jeg også godt komme lidt nærmere ind på. De, der i sin tid fik bevillingen, siger man jo i almindelig daglig tale var A. P. Møller-koncernen, men det var altså 3 selskaber, nemlig de to moderselskaber i A. P. Møller og så et tredje selskab, Dansk Bore-selskab A/S, som på det nærmeste blev oprettet til formålet. Hvordan bevillingen er fordelt mellem de 3, det ved vi faktisk ikke. Det har aldrig stået nogen steder, og det er måske også i virkeligheden underordnet, eftersom der direkte i koncessionen står – eller er det i protokollatet, der fulgte med? – at de 3 indbyrdes har lov til at rokere rundt med deres andele, som det passer dem, uden at